

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 120 Lei
Pe jumătate . . . . . 60 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Alba-de-jos
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

Un izvor de câștig.

De vorbă c'un negustor de mere. — Cum ar putea face sătenii din Ardeal câștiguri de sute de mii de lei.

In zilele trecute mă'ntrorceam cu trenul dela Cluj. Alături de mine era un domn tinăr, care să fi tot avut 25—30 de ani. Și era foarte bine îmbrăcat. Se vedea cât de colo că trebuie să fie un bogătoi mare.

Abia urcat in tren, și-a pus in față un cufăr de piele scumpă, pe care l-a deschis cu multă grijă și a început să scoțoască printre hamele dintr'ansul. Văzându-l, mă gândeam: o fi flămând omul și-i caută merindea, ca era vremea cinei. Inșă n'a scos mâncare din bagajul său, ci o mulțime de mere, cari de cari mai frumoase. E după masă boierul, mi-am zis, și acum vrea să-și indulcească stomacul cu poame.

Mare mii-a fost inșă mirarea, când am văzut, că dumnealui nu mănâncă merele cele frumoase, ci numai le pipăie și le muștruluieste, le imparte după fel și, insemnând ceva intr'o cârticică, le pune iarăș la locul lor, in geamantan.

Nouă, celorlalți, cari mai eram cu dânsul, ni-se făcuse poftă mare de așa bunătăți și priveam cu jind la cufărul streinului. Și l-am întrebat: Ce faci dumneata cu așa mere frumoase și de ce le plimbi numai pe sub nasurile noastre, ca să ni-se scurgă bleascurile?

Tinărul domn a zimbit cu prietinie și ne-a răspuns intr'un dulce grai basarabean:

— Eu sunt negustor de poame și merele ce-ați văzut sunt de muștră dintr'un sat de lângă Aiud. Mă duc acuma să adun vre-o patru vagoane, să le încarc și să le dau calea la Iași, unde au trecere foarte bună. Mă ocup de multă vreme cu acest negoț. Eu sunt basarabean și m'am ocupat cu poamele și pe vremea Rușilor. Basarabia noastră produce poame foarte multe și bune, dar in toamna trecută a fost par'că bătaia lui Dumnezeu și noi n'am avut poame de loc. S'au făcut inșă aici, la Dumneavoastră, ș'acum colind satele Ardealului, căutând mere. Le plătesc foarte bine și-aș cumpăra cât de multe. Plătesc vagonul cu o sută de mii de lei și mai bine. Nu știți, Vă rog, unde aș putea găsi această marfă? Ori câte vagoane aș găsi, le plătesc numai decât!

Noi n'am putut să-i spunem nimic, că nu știm Români de-ai noștri cari să aibă mere cu vagoanele. I-am spus doar câteva sate dela poalele Munților Apuseni, unde știm că sunt grădini multe și au și țărani

noștri poame. Negustorul basarabean ne-a oprit inșă din vorbă și a continuat el:

— Să vedeți, domnilor, țărani din Ardeal au poame destule, dar nu prea știu să le culeagă și să le păstreze. Ale lor pe vremea asta sunt putrede ori degerate. Pentru a le duce cu trenul nu fac. Nu le au nici sortate. Țărani le prădează toamna cu prețuri de nimic. Eu am cumpărat până acum din Ardeal numai dela Sași din jurul Bistriței și dela Unguri. Nu-i mult de când am dus dela un avocat ungar din Aiud două vagoane. Și aș mai duce bucuros, să mai găsesc. Acum vreau să încerc și intr'un sat românesc de lângă Teiuș. Să văd ce-oi găsi acolo.

Că noi cheltuim multe mere. Le trimitem și până prin Șvedia, la Miazănoapte. Că pe-acolo nu se fac poame și mor oamenii după ele. Le plătesc oricum. Când sunt poame in Basarabia, trimitem dela noi. Basarabeni știu să le culeagă și să le impacheteze minunat. Noi am ținut cu mere toată Rusia pe vremuri și toate țările dela Miazănoapte.

Să vedeți, de pildă, cum știu basarabeni să spele și să usuce nucile, de sunt albe ca zăpada și au in comerț preț foarte mare.

Aici in Ardeal încă sunt ținuturi foarte bune pentru poame. Țărani din Ardeal ar putea câștiga averi frumoase cu poamele, de le-ar avea și de-ar ști să le lucreze pentru comerț. Păcat că n'au acum, că uite eu le-aș vărșa astăzi bani cu feldera. Ș'acum și'n fiecare an. Și mai sunt și alți negustori ca mine!

Vorbind așa cu negustorul nostru din Basarabia, ne-am apropiat de gara Aiudului. Negustorul ne-a întins mâna și a coborât in grabă. Iar noi am rămas gândindu-ne cu jale, că n'am putut să-i spunem sate românești in ținuturile noastre, unde el, și alții ca dânsul, ar putea găsi acum vagoane de mere bine păstrate și frumoase!

Negustorul din Basarabia a vorbit limpede. Din cuvintele lui se pot trage foarte prețioase învățături pentru sătenii noștri. Suntem in cap de primăvară, deci să nu uităm că grădinile noastre, dacă le știm prețui, pot fi izvoare minunate de câștig. Și încă cu trudă puțină.

□ □

Răvaș bisericesc.

Vine Biblia!

Sunt șase ani impliniți de când gazeta noastră cere intr'una Biblia pentru preoșime și pentru popor. Dela întemeierea gazetei noastre încă ceream, ca Biblia, adică Sfânta Scriptură, cuvântul Domnului, să se afle pe masa fiecărui creștin. In ea să-și afle mângâiere in necazuri, și încurajare in deszădejde.

Și iată că-n sfârșit putem vesti pe cetitorii noștri, că glasul nostru a aflat ascultare: Părintele canonic Dr. Ioan Balan, deputatul Blajului, de mult lucră la noua Scriptură. Nu-i trebuia decât banii de lipsă. Și iată, că s'a aflat și omul care a fost gata să facă și această jertfă. Acesta este Preasfințitul Dr. Valeriu Traian Frențu, episcopul Orășii-Mari. Păr. canonic Balan, pe care-l cunosc bine și cetitorii noștri din articolele publicate de Sf. Sa in „Unirea Poporului“, stă de câteva săptămâni la Oradea-Mare, unde s'a apucat de tipărirea Bibliei. Deocamdată se tipărește numai „Noul Testament“, care va apărea cam pe sfintele Paști. După cât am aflat Biblia se va vinde destul de ieftin, așa că va putea-o cumpăra fiecare țaran. Aceasta se poate mulțami Preasfințitului dela Oradea-Mare, care poartă cheltuielile tiparului și ale hârtiei, ceea ce face câteva sute de mii de lei.

Cine vinde iertare de păcate.

S'a arătat deatătea ori cu câtă ură scrie despre Roma gazeta pentru popor a ortodocșilor dela Sibiu. Și ura aceasta e atât de înverșunată, încât preacuvioșii „luminători“ nu se sfiesc nici să scornească celea mai sfruntate minciuni, numai să poată stropi cu noroi pe căpetenia creștinătății apusehe. Ura inșă e foarte său sfătuitor, căci ea mistuie mai întâi chiar pe cel ce-o poartă, și-l face de răs. Că Papii dela Roma nu-i fac nici o scădere hulele tipărite la Sibiu ori aiurea, dar păcat de sufletele nevino-vate cari pot fi duse in rătăcire cu neadevăruri încornorate. Că zice Sfântul Apostol Pavel: „Vă îndemn, fraților, să vă feriți de ceice fac desbinări și turburare împotriva învățaturii pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei. Căci astfel de oameni nu slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pântecelui lor; și prin vorbiri dulci și amăgitoare, ei inșală inimile celor lesne crezători“. (Romani, 16, 17—19).

Scriau preacuvioșii dela Sibiu mai dăunăzii, că Papa dela Roma chiamă in anul sfânt pe creștinii la mormintele apostolilor „pentru câștiguri mari“ și „pentru că din acest prilej oamenii li-se vinde iertarea păcatelor pentru banii grei“.

Se poate o hulă mai răutăcioasă și mai fără temei decât aceasta? Și care-i scopul ei? Să rușineze pe Români cari sunt in credința străbună a Romei și să-i desbine de legea părinților lor. Și să facă tot mai mare prăpastia între frații de acelaș sânge și de aceeaș limbă din Ardeal. Frumoasă treabă!

Numai cât scriitorul gazetei dela Sibiu nu-și dă seama, că osânda pe care o aruncă fără cel mai mic temei de adevăr, în capul Papei dela Roma, poate fi foarte ușor întoarsă chiar asupra unor căpetenii ortodoxe nu tocmai de demult. Papa dela Roma n'a umblat nici când la cerșit, cum au umbat prin țările Românești Patriarhii Răsăritului și nici n'a vândut »șiduli« de iertarea păcatelor, cum au vândut aceștia.

Iată o dovadă: Avem în mână, când scriem acestea șire, o hârtie dela 1748 a *Patriarhului Silvestru* din Antiohia, care, fiind printre Români, se înfăptuiește anume cu vânzarea iertării de păcate pentru bani. Se duceau păcătoșii la dânsul și pentru 40—70 de zloți scoteau o »șidulă« de iertare, în care, între altele, se spunea: »Smerenia noastră... am iertat pe sul nostru sufletesc *Daniil*... încât și el ca un om au greșit, și pe Dumnezeu au mâniat, cu cuvântul cu gândul, cu voie au fără voie și cu toate simțurile lui... Deci de acestea greșale de toate și de legături îl slobozim și îl iertăm». Iscălit: *Silvestru, cu mila lui Dumnezeu Patriarh a morții și dumnezeestii cetății a Antiohiei și a tot Răsăritul*.

Hârtia e chiar dintre acelea ce s'au vândut printre Români, că românește e tipărită; poate s'o vadă oricine. S'a putut vedea și la Expoziția cea mare dela București, din 1906, că a fost pusă acolo la arătare sub nr. 3863.

Să se arete astfel de hârtii vândute de Papa dela Roma, cel hulit de gazeta sibiană!

Iar dacă nu se pot arăta, atunci de ce se înșală inimile eelor lesne crezători? »Vai de omul acela prin care vine prilejul de zmințală!« (Matei 18, 7).

O religie goadă și nebună. În Rusia s'a format o religie nouă, numită „Kornejewzy”, care învață, că copiii sunt bălauri roșii și că deci trebuie omorîți. Dar trebuie omorîți și de aceea, pentru că e mai bine să moară decât să ajungă pe mâna și în școlile bolșevicilor. Țăranul Zymbalink primind această religie și-a și omorît numai decât cei patru copii ai săi, pentru care faptă acuma stă în fața judecătorilor.

Frați săteni, țineți minte, gazeta voastră e „Unirea Poporului”

Grăunțe sufletești.

Ce folos tragem din faptele îndurării.

„*Fericitii sunt cei milostivi, că aceia milostivire vor afla*” zice Domnul la Matei (5, 7), iară această milostivire o așteptăm mai întâi dela însuși Dumnezeu, care ne și făgăduiește în cartea înțelepciunii lui Isus fiul lui Sirach (3, 33) „*Precum stânge apa focul, așa nimicește milostenia păcatele*”. Astfel păcătoșii pot fi siguri că prin milostenie primesc darul preasfântului Spirit de a se întoarce dela viața lor păcătoasă, iară dreptii iertarea păcatelor și a pedepselor pe cari ar trebui să le sufere atât aici pe pământ cât și în lumea cealaltă.

Prin milostenie câștigăm binecuvântarea lui Dumnezeu, avere, sănătate și noroc. Asta o știm din sfânta Scriptură, care în nenumărate locuri ne asigură că „*Dați și se va da vouă măsură bună, îndesută și scuturată*”. (Luca 6, 38) Văduva din Sarepta Sidonului, care i-a dat de mâncare prorocului Ilie, a primit dela Dumnezeu darul de a nu i-se gîta untul de lemn și fărina câtă vreme a ținut foamea cea mare. Tobie a săvârșit multe fapte de ale îndurării și dreptății a trimis Domnul la el pe arhanghelul Rafael, care l-a vindecat de boală. Tobitha din Joppe a fost înviată din morți de către sfântul Petru pentru că a făcut multă milostenie în viață. „*Fericit e cel ce se uită spre săracul și lipsitul, în ziua cea rea va izbăvi pe el Domnul*”, zice prorocul David în psalm 40, 1.

Răsplata pământească a milosteniei uneori poate și întârzia, de venit însă vine cu siguranță. Episcopul Ierusalimului Sofronie ne

povestește o întâmplare foarte frumoasă în privința aceasta. Era un păgân foarte bogat, mare cămătar, care avea de soție pe o creștină. Femeia l-a sfătuit pe bărbat să dea odată împrumut și Dumnezeului creștinilor și va primi camătă însușită. Bărbatul s'a învoit și a rugat-o pe soție să-l ducă și să-i arete pe Dumnezeu creștinilor. Atunci ea l-a condus la biserica din Ierusalim și i-a arătat mulțimea de săraci cari împrejmuiau biserica. „*Aceștia sunt împuțerniciții Dumnezeului creștinilor; dacă le dai lor banii, e ca și când i-ai fi dat lui Dumnezeu*”. Bărbatul a împărțit deci 50 de de arginți între săraci. După trei luni a întrebato bărbatul: „*Ce-i cu Dumnezeu vostru? Se pare că e platnic cam rău*”. Soția însă l-a asigurată că Dumnezeu creștinilor nu rămâne dator niciodată. Și încă în ziua aceea a cumpărat bărbatul un pește, pe care tăindu-l a aflat în pântecul lui o piatră scumpă. Ducându-o la un aurar, a primit pentru ea 300 de arginți. Înțelegând bărbatul că aici a lucrat degetul lui Dumnezeu, s'a încreștinat și a părăsit cămătăria.

Milostenia asemenea este sămânței pe care o aruncăm în pământ ca să ne dea la vremea sa roada îmbelșugată. Precum adună albină și furnica pentru iarnă, așa adună și milostivul pentru lumea cealaltă. Sfântul Ioan Gurădeaur zice, că asemenea este împărăția cerurilor unei prăvălii: omul dă lucruri trecătoare aici pe pământ (milostenie), Dumnezeu i-le cumpără cu răsplata veșnică. Dăm aici pe pământ o haină purtată, un pahar de apă, iară Dumnezeu ne răsplătește dincolo cu fericirea veșnică.

„*Din cele ce ai tu fă milostenie. Să nu-ți întorci fața ta de către nici un sărac, și de către tine nu-și va întoarce Dumnezeu fața sa*”, zice Domnul la Tobit (4,6—7). Așadar milostivul poate fi sigur, că cererile sale vor fi ascultate de către Domnul.

Nu uitați așadar a face milostenie și astfel a schimba fața pământului.

Părintele Iuliu.

Foița „UNIRII POPORULUI”

Femeia nărăvașă.

(Urmare și sfârșit).

Domnul stătu o clipă pe gânduri, apoi răspunse, privind zimbitor spre Petru:

— Bine Petre, fie dară voia ta!

În vremea asta mai trecură pe lângă vreo două case și la a treia Petru iar se opri. Bătu și aici la ușă, apoi intrară.

— Bană seara!.. și bucuroși de oaspeți?..

— Bucuroși, bucuroși, cum de nu, dar ia'n dați-vă mai aproape de cuptor drumeților, că precum văd v'a muiat bineșor, — spuse un bărbat cam smolit. Petru se apropie de vatră și își puse sumanul după cuptor, iar Domnul se așeză pe un scaun mai deoparte.

În vremea asta bărbatul se apucă să aștearnă masa cu de-ale cinei. Petru își roti de câteva ori privirea prin casă, apoi zise către bărbat:

— Dar unde și-e femeia omule, ... doar nu cumva ești văduv?

Aceasta tuși, apoi își dresă puțin glasul și răspunse domol:

— Nu sunt văduv, dar ia, păcatele mele, am o femeie rea și nărăvașă, cât nu-i află soață. Își petrece toată vremea prin clăci și țesători, ba mai dă și pe la erismă. Eu rămân singur acasă cu copiii și când nimeresc dumneaiei,

toate trebuie să fie la rând și gustarea gata, că de unde nu, apoi e vai și amar. Mă bate ca pe un snop, că de!.. e mai tare azi ca mine și eu trebuie să rabd, că n'am ce face alta. Acum e dusă la o nuntă, dar trebuie să nimerescă acuși. Dacă v'ați încălzit o leacă, veniți de gustați ceva, că de nimerescă muierea, apoi nu știu zău, cum o scoatem la capăt!

Drumeții nu se așteptară îmbiați a doua oară, ci se puseră la masă. Mâncară în grabă, din ce avea bietul om, apoi mai povestiră puțin și se culcară într'un pat. Domnul către părete, iar Petru dinafară.

Bărbatul, în așteptarea nevestei, mai mută una, alta, prin casă și își culcă copiii. Din când în când mai fugea la vatră și pipăia cu degetul în oala cu borș, nu cumva să fie prea cald, ori prea rece, ci numai așa, cum îi plăcea nevestei.

Mai trecu o bucată de vreme, până când se auzi un chiot dinspre drum. Atunci bărbatul sări ca ars de pe vatră, unde aștipac și el o leacă, și așternu masa. Puse o cană de vin și luă oala cu borș dela toc. Femeia mai chiote odată și se isbi de ușă, apoi intră ca o furtună. Își roti odată ochii prin casă, apoi se așeză pe scaun. Gustă din borș, apoi isbi cu piciorul în pământ și se răsti către bărbat:

— Adecă asta se numește mâncare bărbate? Așaaa? Apoi apucă oala de toartă și trosce în capul bietului bărbat, care aștepta furtuna răzimat de vatră.

După isprava asta, femeia se îndreptă

iară spre masă și după ce deșertă cana de vin, se mai uită odată prin casă.

Acum dădu cu ochii și de drumeții cari tăceau chitic, ascunși sub pătură. Petru începu să tremure și se făcu cât un ghem.

— A... ha!... așa-mi erai bărbate?... adecă, îmi mai aduci și golani la casă!.. așteaptă numai! — Și femeia puse iute mâna pe o sucitoare și se îndreptă spre pat. Și apoi, dăi.. și dăi.. lui bietu Petre, până se rupse sucitoarea.

— Așa nu merge! — spuse femeia — dar stai, ... să-mi aduc un par din grădină! — Și hai pe ușă afară după par.

Bietul Petre gemea de usturime și cugețându-se cu groază la par, îi șopti lui Hristos, fremurând:

— Doamne! Fie-ți milă de bătrânețele mele, că m'a sluit nebuna astal.. și acum, dacă vine cu parul, apoi mă chiar omoară! Tu ești mai tinăr decât mine și vei putea răbda mai ușor... Fie-ți milă Doamne și mă lasă pe mine către părete!..

— Bine Petre! fie voia ta!..

Atunci sfântul Petru sări dela marginea patului și se dosi către părete.

Atunci intră și femeia cu parul.

— Ehe! d'apoi că aici sunt doi, și eu numai acum văd!.. Hai să-i mai dau și la cel'alt, că la asta l-a fost destul!

Și iar, dăi!.. și dăi!.. lui Petre.

Bietul Petre, nici să se vaiete nu mai putea și își închipuia, că a venit județul.

CUM STA LUMEA ȘI ȚARA.

Luptă mare la Reghin.

Alegerea de deputat la Reghin se ține mâine, Luni, în 23 Martie. Și se dă luptă mare între Partidul Național pentru d. *Dr. Voicu Nițescu*, fost voluntar în Siberia și între *Averescani* pentru d. *Octavian Goga*.

Averescanii, cari nu au în Ardeal decât foarte puțini partizani, s'au pus cu toată puterea să-l scoată ales pe d. Goga, să poată spune la București: iată, Ardealul e cu noi! Și deci, generalul *Averescu* pe sfântă dreptate așteaptă să fie ridicat la cârma țării.

Nu mai cât mulțimile din Ardeal sunt cu Partidul Național și de aceea la Reghin va fi luptă mare. Lupta va fi mare: pentru că guvernul n'a pus candidat și se zice că sprijinește pe *Averescani*. Apoi d. Goga mai are cu sine și pe *unguri*, cari, pentru făgăduielile dela Ciucea, țin cu *Averescanii*. Mai ales conducătorii ungarilor, grofi, baronii și preoții sunt pe lângă d. Goga. Spun veștile dela Reghin, că vladica reformat dela Cluj a trimis îndrumări pe la parohiile ungurești să voteze ungarilor cu d. Goga.

Mai spun veștile, că și arhierii ortodocși încă au trimis îndrumări preoților lor să lupte pentru d. Goga. Gazetele au publicat chiar o scrisoare a Patriarhului Miron dela București în care sunt îndemnați Românii ortodocși să voteze cu poetul Goga. Așa lupta se dă între doi ortodocși, că și d. Voicu Nițescu e ortodox de frunte.

Mai sunt la Reghin și Sași, cari până acum n'au suflat nimic cu cine merg. E știut însă, că ei totdeauna umblă după chilipiruri. Sașii au vre-o 3000 de voturi.

E de înțeles deci că lupta dela Reghin e foarte aspră. S'au adunat acolo, cum e obiceiul, o droaică de oratori și se zice, că chiar și de blăuși. Satele sunt pline de automobile.

În Dumineca trecută s'au ținut o mulțime de adunări. Fruntașii Partidului Național sunt primiți cu drag de popor și ascultați cu însuflețire. În unele sate s'a trudit de geaba inginerul Flore Bogdan să turbure adunările naționaliste. Sătenii l-au alungat, ca la Ibănești și Hodac, unde s'a deochiat de-abinele.

Femeia, a mai dat cu parul, cât a dat, până s'a oboșit. S'a trântit apoi pe vatră și după stăta zoadă o cuprinse somnul și adormi.

Sfântul Petre se svârcoli toată noaptea în așternut și abia aștepta să se facă ziua, să poată pleca.

În sfârșit sosi și dimineața și când femeia dormea încă, își luară rămas bun dela bărbat și plecară. Ajunși în drum, Petru începu să răsuflă mai ușurat.

Domnul îl privi iarăși zimbînd și îi zise:

— Ei, Petre cum ți-se pare?... E bine să fie femeia mai mare?... Mai vrei să fie și atîta voia ta?

Petru își plecă rușinat fruntea în pământ apoi răspunse domol:

— Nu e bine așa! Iartă-mă Doamne! Și de-acum până în vecle numai voia ta să fie!

Sabin G. Truția.

Se caută

(28) 2—?

2 băieți

harnicii, din familie bună, — mai preferați sunt cei cu clase de liceu, la învățătură

S. NYERGES—Blaj.

Un senator sas ne ceartă.

Sașii nu se prea hodinesc bine în Ardeal de când cu înfăptuirea României mari. Nu știm de ce unora dintre conducătorii Sașilor nu le vine la socoteală că acum poruncesc Românii. Le pare rău, că nu mai sunt tot Ungurii deasupra, ca să-i lase pe Sași să facă ce le place în Ardeal pe socoteala și spinarea bietului român. De aceea într-o ședință trecută a senatului, un senator sas cu numele Arthur Poloni ne-a certat pentru politica pe care țara o urmează față de neamurile de altă limbă cari se găsesc în țara noastră.

I-a răspuns îndată în numele guvernului, dl Ionel I. C. Brătianu, primul nostru ministru, arătând în cuvinte lămurite și hotărâte, cari sunt drepturile noastre de stăpânire asupra țării.

Temeiul statului nostru este de aproape două mii de ani de când s'a zămislit însus neamul nostru pe aceste meleaguri ale Daciei străbune.

Răspunsul hotărât al primului ministru a fost primit cu multă însuflețire și mulțămire de către întreg parlamentul. Senatorul sas a tăcut și a înghițit gălușca primului ministru și n'a mai știut ce să mai răspundă. Lecția a fost bună și folositoare!

Noul patriarh grec va fi un supus turc.

Din Angora turcească vine știrea, că sf. Sinod a hotărât alegerea unui nou patriarh, în locul celui alungat, din pricina căruia cât p'aci era să izbucnească un nou război între Greci și Turci. Noul patriarh va fi cu siguranță supus turc. Astfel viile neînțelegeri între Greci și Turci se vor potoli, căci guvernul turcesc nu va mai avea nimica împotriva patriarhului și nici nu va avea nimica de zis, dacă noul patriarh va șede ori la Constantinopol, ori la Angora.

Lucrurile încep să se limpezească și în Balcani și nădăjduim că vom avea și aci liniște și pace între neamurile felurite cari împestrează Balcanul

Revoluția din Turcia.

Mișcarea de nemulțumire a răsculaților din ținutul Curdistan a fost potolită de către armata turcească.

Guvernul din Angora a trimis o armată numeroasă împotriva răsculaților. Se teme că revoluția se va întinde în întreaga Turcia Asiatică și va primejdi chiar stăpânirea noului guvern al Turcilor dela Angora. Cât timp vor putea ține în liniște pe răsculați, nu se știe, dar că vor avea încă de furcă cu ei își dă seama guvernul turcesc, de aceea a trimis de pază o armată numeroasă, ca să grijească să nu izbucnească din nou răscoala.

Dela „Liga Națiunilor“.

Dela Geneva ne vin știri nu de tot bune. Acum sunt întruniți în sfat reprezentanții țărilor cari alcătuiesc „Liga Națiunilor“ și se sfătuiesc asupra protocolului de siguranță și apărare împotriva unui nou război. În legătură cu asta s'au ivit între Anglia și Franța ceva deosebiri de vederi, dar nădăjduim că cumințenia și prevederea marilor bărbați de stat englezi și francezi vor încunjura tot ceace va înăspri legăturile de strânsă preținie și tovarășie între celea două popoare. Primejdia unui nou război înfioară deopotrivă pe toată lumea.

Știrile Săptămânii.

Indemnați pe vecini și cunoscuți, să aboneze și dănați „Unirea Poporului“, foaie veche și cinstită, care scrie pe înțelesul poporului.

Nouă examene la licee. Începând cu anul acesta la liceele din țară se vor schimba examenele în modul următor: Examenul care se făcea până acuma la sfârșitul clasei a IV-a liceale, se va face la înscrierea în clasa a V-a. Elevii din clasa a VIII-a vor face după încheierea anului un examen numit bacalaureat, din limba română, istoria, geografia și constituția României, dintr'o limbă modernă care se învață acuma și care trăiește, ca franceza, germana sau engleza și apoi încă din două obiecte pe care le va numi ministrul. Aceste examene se vor face numai în orașele unde se află inspectorate, la noi în Ardeal la Cluj, Sibiu, Oradea mare și Timișoara.

Este foarte îngreunător pentru părinți ca la sfârșitul anului școlar să-și mai trimită copiii într'alt oraș și să cheltuiască cu ei încă vre-o 2—3000 de lei. Dar n-au ce face. Altfel copiii lor nu se pot înscrie la universitate.

Gripa, boala care a omorât pe atîția în anul 1918, s'a ivit anul acesta iarăși, dar de astădată nu omoară, numai năcăjește rău oamenii. La Caracal s'au închis școlile, atât de multe cazuri de gripă au fost.

Au sosit acasă osemintele aviatorului Sănătescu. Am arătat într'unul din numerii trecuți, că aviatorul Sănătescu a căzut cu aeroplanul în Londra, pe când cerca un aeroplan militar, și a murit. Osemintele lui au sosit zilele trecute în gara de Nord din București. I-s'a făcut o înmormântare frumoasă pe cheltuiala statului.

Procesul studentului Corneliu Zelea-Codreanu. În curând se va judeca la Focșani procesul studentului dela Iași Corneliu Zelea-Codreanu, care a omorât la Iași cu un foc de revolver pe prefectul de poliție Constantin Mănciu, 1200 de avocați din toată țara s'au anunțat că-l vor apăra. În Focșani nici nu se mai vorbește despre altceva decât despre procesul lui Zelea-Codreanu.

Zăpadă în Italia. De câteva zile în Italia cea cu cerul albastru e frig de minune. Ninge într'una și e ger cumplit. Bieții italieni, cari nici cuptoare nu au în casă, nu știu ce să se facă de frig. Ci-că tremură și se sgulesc și îmbracă toate hainele câte le au.

Hoți de vagoane prinși. De o vreme încoace pe linia Târgu Mureș—Reghinul săsesc tot mereu se spărgeau vagoanele și se furau mărfurile. Poliția s'a pus pe pândă și a descoperit că 6 ceferiști frânari și șef de tren, dimpreună cu 6 oameni de prin acele părți, sunt hoții. Ceferiștii desfăceau vagoanele mergând trenul și aruncau mărfurile pe marginea drumului, iară cei 6 săteni le oulegeau de pe jos și le ascundeau la ei acasă. S'au găsit la ei mai mult tutun, sticle de vinars indulcit, lăzi cu săpun, stoffe, pânzături și altele multe. Hoții au fost prinși și predați judecătorilor.

Moartea profesorului Murgoci dela București. Săptămâna trecută a murit la București profesorul de universitate Dr. G. Murgovici, fiu de țaran, care a ajuns să fie unul dintre cei mai mari învățați ai României. Adurmitul în Domnul a cercetat măruntă pământului, a fost unul dintre cei mai iscusiti cunoscători ai pietrilor de tot felul și al geografiei (cunoașterea și descrierea pământului). Cărțile scrise de el au adus mare cinste neamului românesc, mai ales în străinătate.

Căsătoria de probă. Ceace în Banat este lucrul vechiu, mai cu seamă între șvabi

dar chiar și între români, vreau să introducă acum prin lege în statul Delaware din America. Și anume, fiindcă sunt prea multe căsătorii netericite, legiuitorii din aceea țărișoară vreau să aducă legea, ca toți oamenii să aibă voie a încheia căsătorie de probă, pe un an. Dacă soții se simțesc bine, căsătoria lor rămâne încheiată și apoi nu se mai poate desfășura. Iată unde duce despărțirea căsătoriilor!

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Nr. 84.
execuțional 1925.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în sensul legii, articolului LX din 1881 § 102 respective XLI din 1908 § 19, cumcă lucrurile următoare: *casă de fier pentru bani și mașină de scris*, cari în urma deciziei Nr. C 568 din anul 1923 al tribunalului din Sighișoara s'au executat în Blaj în favorul executorului Dr. Bela Bedő adv. din Cohalm pentru încasarea capitalului de 22.847 Lei — bani și acces prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 30.000 Lei, — b., se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza deciziei Nr. G 323—1925 al judecătoriei de ocol din Blaj, se fixează termenul pe 3 Aprilie anul 1925 la orele 4 p. m. în comuna Blaj și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în sensul legii LX din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încasat face 22.847 Lei — bani capital, dobânzile cu 5% socotind din 6 Octombrie 1923 iar speșele până acum statorite de 5637 Lei — bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul articolului XLI din 1908 § 20.

Dat în Blaj la 3 Martie 1925. *Niculae Baciu*, executor judecătoresc de ocol. 32 1 1

Nr. 77.
execuțional 1925.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în sensul legii articolului LX din 1881 § 102 respective LXI din 1908 § 19, cumcă lucrurile următoare: *Lăzi, masă, pat, scaune, credenți, vin, bute și altele*, care în urma deciziei Nr. 956 și 1688 din anul 1923 al Tribunalului din Ibașfalau și Sibiu s'au executat în Cenade în favorul executorilor »Banca Cooperativă« și Maria Kramer repr. prin avocatii Dr. H. Bock și Dr. M. Kaun impotriva executorilor din comuna Cenade pentru încasarea capitalului de 15.000 + 40.000 Lei — bani și acces prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 8350 Lei, — b. se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza deciziei Nr. G 2231—1923 și G 183/2—1924 al judecătoriei de ocol din Blaj, se fixează termenul pe 1 Aprilie anul 1925 la orele 11 a. m. în comuna Cenade și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în sensul legii XL din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încasat face 15.000 + 40.000 Lei — bani capital, dobânzile cu 6% socotind din 1 Mai 1923, iar speșele până acum statorite de 1541 Lei 70 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul articolului LXI din 1908 § 20. Dat în Blaj la 3 April 1925. *Niculae Baciu*, executor judecătoresc de ocol. (13) 1—1

Primăria comunală, Iclod.

Nr. 119/1925 not. cerc.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 6 April 1925 ora 11 a. m. se va ține licitație publică la primăria comunei Iclod pentru edificarea unui pod de lemn peste râul Târnavă-mică în comuna Iclod în lungime de 37 metri 70 cm. și lărgime de 4 metri.

Licitatia se va ține în conformitate cu art. 72—83 din legea contabilității publice.

Supra oferte nu se primesc.

Ofertele vor fi însoțite de garanță de 10% la sută în numerar sau în hârtii de valoare.

Ofertele se vor înainta la primăria comunei Iclod în plicuri închise și sigilate în 5 colțuri, purtând pe dosul lor mențiunea: Oferta pentru edificarea unui

pod de lemn peste râul Târnavă-mică în comuna Iclod.

Ofertele se vor prezenta comisiei în ziua de licitație personal de ofertanți dela ora 9—11 a. m.

Adjudecarea se va face la ora 11 1/2 a. m.

Informațiunile și condițiunile de licitație se pot lua în toate zilele de lucru la primăria comunală Iclod, dela ora 8—11 a. m. și la ora 3—5 p. m.

Iclod, la 15 Martie 1925.

A. Keresztes
notar cerc.

(31) 1—1

Ioan Lașcu
primar.

Se caută

2 băieți

ca învățăcei în prăvălia de coloniale

(29) 1—3

I. NYERGES,
Str. Vancea.

„TECANA“ societate Comercială pe acțiuni, T e a c a.

Convocare.

În conformitate cu §-ul 13 din statute, prin aceasta sunt convocați domni acționarii Societății Comerciale „Tecana“ din Teaca, la

Adunarea generală ordinară

ce se va ține în Teaca la 30 Martie 1925 oarele 2 în localul Hotel Gross pe lângă următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Raportul Consiliului de Administrație și a Comitetului de supraveghere asupra gestiunii anului 1923 și 1924, aprobarea conturilor Bilanț, Profit și Pierdere și darea absolutului asupra gestiunii anului 1923 și 1924.
3. Decidere asupra împărțirii beneficiului net.
4. Alegerea întregului Consiliu de Administrație și a Comitetului de supraveghere pe un nou period de 3 ani.
5. Schimbarea paragrafului 20 din Statute.
6. Eventuale propuneri și comunicări.

Consiliul de Administrație.

Activa	Contul Bilanț la 31 Decembrie 1924	Pasiva	
Numerar în Cassă	6402 39	Capital societar	100.000-
Mărfuri	74363 58	Fond de rezervă	14 916-
Debitori	38820 36	Fond special de rezervă	9307-
Mobilier	19261 50	Taxe de fondare	55037-
10% amortizare	1926 15	Diversi-Creditori	5150-
	17.335 45	Dividendă neridicată	3375-
		Beneficiu net	70461-
	<u>136.921 68</u>		<u>136.921 68</u>

Debit	Contul Profit și Pierdere	Credit	
Salare	38.760-	Câștig la mărfuri	77.4037-
Spese	24890-		
Impozite	2980 97		
Chirii	1800-		
Amortizare din Mobilier	1926 15		
Beneficiu net	7046 16		
	<u>77403 28</u>		<u>77.4037-</u>

T E A C A, la 31 Decembrie 1924.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Ioan Hossu   ss. Onoriu Savu   ss. Virgil Brătfălean   ss. M. Moldova
ss. Erseu Simion,   ss. Timoftei Magoș.

COMITETUL DE CENZORI:

ss. Alexandru Morariu   ss. Ioan Pântea